

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoK/8/2023
Identifikačné číslo spisu:	7116215514
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7116215514.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne MarS MS s.r.o., so sídlom Floriánska 33, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 132 874, zastúpenej Pančišinová & Partners s.r.o., so sídlom Rázusova 49, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 52 772 497, za účasti intervenientky na strane žalobkyne BEACH CLUB KOŠICE s. r. o., so sídlom Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 47 240 032, zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Radačovským, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 646/6, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 46 166 475, zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Michalom Juhásom, so sídlom Mojmírova 12, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, o určenie popretej pohľadávky, o dovolaní intervenientky na strane žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoKR/1/2020-471 z 1. marca 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaná má proti intervenientke na strane žalobkyne nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) výrokom I. rozsudku č. k. 31Cbi/14/2016-247 zo 16. septembra 2019 zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, výrokom II. určil, že pohľadávky žalobkyne uplatnené v prihláške do reštrukturalizačného konania majetku Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 010 01 Košice, vedenom Okresným súdom Košice I, sp. zn. 30R/1/2016 pod číslami: 8/6 číslo 13, vo výške 22 272,97 eura, 8/10 číslo 17, vo výške 50 260, 38 eura, 8/8 číslo 15, vo výške 47 790,53 eura, 8/9 číslo 16, vo výške 15 997,97 eura, 8/10 číslo 17, vo výške 496,32 eura, 8/11 číslo 18, vo výške 22 590 eur, ktoré vznikli na základe nezaplatenej ceny diela vykonaného pre dlžníka Crow Arena s.r.o. a následného omeškania dlžníka so zaplatením za cenu diela sú nesporné, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a výrokom III. žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) výrokom I. rozsudku č. k. 3CoKR/1/2020-471 z 1.

marca 2023 nepripustil späťvzatie žaloby, výrokom II. zamietol návrhy na prerušenie odvolacieho konania, výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 31CbI/14/2016-247 zo 16. septembra 2019 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu a výrokom IV. žalovanej priznal proti žalobkyni a intervenientke na strane žalobkyne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd po prejednaní odvolania podľa § 379 až § 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

4. Na bližšie odôvodnenie odvolací súd uviedol, že v priebehu odvolacieho konania žalobkyňa MarS KE s.r.o. podľa § 80 CSP navrhla zmenu strany sporu, o ktorej odvolací súd rozhodol uznesením z 27. októbra 2021 (č. I. spisu 318) tak, že na miesto pôvodnej žalobkyne pripustil vstup spoločnosti MarS MS s.r.o., ktorá nadobudla pohľadávky, ktoré sú predmetom sporu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 19. júna 2020. Zároveň odvolací súd uznesením z 27. októbra 2021 (č. I. spisu 320) nevyhovel návrhu, aby na miesto žalobkyne MarS MS s.r.o. vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o., keďže návrh bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená konať v mene tejto spoločnosti. Následne spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. podaním z 31. novembra 2021 oznámila svoj vstup do konania ako intervenientka na strane žalobkyne (ďalej aj len „intervenientka“), čo odôvodnila tým, že pohľadávky uplatnené v konaní boli na ňu ako na nového veriteľa postúpené na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2. októbra 2020, ktorá bola uzavretá medzi MarS MS s.r.o. ako postupcom a BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako postupníkom.

5. Počas odvolacieho konania žalobkyňa vzala žalobu späť, s čím žalovaná vyslovila súhlas. Naopak intervenientka so späťvzatím žaloby nesúhlasila a navrhla prerušiť odvolacie konanie podľa § 164 CSP do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“ alebo „ÚS SR“) o ústavnej sťažnosti podanej proti uzneseniu odvolacieho súdu z 24. októbra 2022 (č. I. spisu 377), ktorým uznesením nebol pripustený vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania na miesto žalobkyne MarS MS s.r.o.

6. V podaní z 10. februára 2023 žalobkyňa uviedla, že dňa 5. októbra 2020 sa uskutočnila dražba obchodného podielu vtedajšieho spoločníka žalobkyne Martina Sokáča, ktorému dňa 12. októbra 2022 bolo zakázané vykonávať akékoľvek úkony v mene spoločnosti žalobkyne bez predchádzajúceho súhlasu nového spoločníka. Zároveň bol Martin Sokáč ku dňu 12. októbra 2020 odvolaný z funkcie konateľa žalobkyne. Žalobkyňa poukazovala na to, že vzhľadom na okolnosti, za akých došlo k zániku funkcie konateľa Martina Sokáča, je evidentné, že Zmluva o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 musela byť antidatovaná, teda účelovo opatrená spätným dátumom pred vydražením jeho obchodného podielu. Časová následnosť uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 pred dražbou obchodného podielu a zbavením funkcie konateľa preukazuje zámer Martina Sokáča presunúť aktíva žalobkyne na spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že predmetné pohľadávky zanikli zaplatením dňa 23. októbra 2020 a ako dôkaz predložila Notársku zápisnicu č. N 1645/2020, Nz 33783/2020 z 23. októbra 2020 (ďalej aj „notárska zápisnica“).

7. Na odvolacom pojednávaní dňa 1. marca 2023 žalobkyňa a žalovaná navrhli nepripustiť vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania ako intervenientky na strane žalobkyne s odôvodnením, že intervenientka so žalobkyňou netvorí nerozlučné spoločenstvo, pričom nie je ani účastníkom reštrukturalizačného konania. Poukázali na to, že ak má spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako prípadný postupník nároky vyplývajúce zo Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, môže si ich uplatniť voči žalobkyni ako postupcovi.

8. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. procesným úkonom v zmysle § 82 CSP oznámila svoj vstup do konania ako intervenientka a zároveň náležitým spôsobom odôvodnila a preukázala svoj právny záujem na výsledku konania, keď uviedla, že nadobudla pohľadávky, ktoré sú predmetom konania na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, ktorú predložila vo forme zaručenej konverzie (č. I. spisu 330a). V danom prípade tak boli splnené všetky zákonom požadované procesné podmienky na vyslovenie prípustnosti vstupu intervenientky do konania. Odvolací súd preto na pojednávaní dňa 1. marca 2023 pripustil vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania ako intervenientky na strane žalobkyne (§ 83 CSP).

9. Následne odvolací súd posudzoval splnenie podmienok na pripustenie späťvzatia žaloby. S poukazom

na ustanovenie § 84 CSP konštatoval, že intervenientka tvorí so žalobkyňou nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Na späťvzatie žaloby sa tak vyžadoval súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane (§ 77 ods. 2 CSP). Keďže intervenientka nedala súhlas na späťvzatie žaloby, tento dispozitívny úkon nemohol vyvolať účinky spojené so späťvzatím žaloby žalobkyňou. Odvolací súd preto rozhodol tak, že späťvzatie žaloby nepripustil.

10. K návrhu žalovanej na prerušenie konania podľa § 164 CSP do právoplatného skončenia incidenčného konania, vedeného pred Okresným súdom Košice 1 pod sp. zn. 26Cbi/14/2016, ktorého predmetom je určenie inej popretej pohľadávky žalobkyne (vymáhanej istiny pohľadávky), odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie neprerušil, keďže predmetom konania vedeného pod sp. zn. 31Cbi/14/2016 a konania vedeného pod sp. zn. 26Cbi/14/2016 sú rozdielne pohľadávky, a preto rozhodnutie v jednom konaní nerieši otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v ďalšom konaní.

11. K námietke žalovanej v odvolaní, že napriek tomu, že súdu prvej inštancie oznámila, že proti rozsudku Krajského súdu Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/15/2018-249 z 31. januára 2019 podala dovolanie, tak súd prvej inštancie neprerušil konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd uviedol, že podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nevyvoláva v posudzovanom prípade konanie podľa § 193 CSP a následne dôvod na obligatórne prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemá samé osebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a ani rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/15/2018-249 z 31. januára 2019 ako súdu odvolacieho.

12. Odvolací súd zamietol aj návrh intervenientky na prerušenie konania do rozhodnutia ÚS SR o jej ústavnej sťažnosti, keďže ÚS SR ústavnú sťažnosť dňa 21. decembra 2022 odmietol uznesením č. k. I. ÚS 705/2022-20. Zároveň zamietol návrhy žalobkyne a žalovanej na prerušenie odvolacieho konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/70/2021 o určenie neplatnosti postúpenia pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, uzavretej medzi žalobkyňou ako postupcom a intervenientkou ako postupníkom (ktoré sú predmetom tohto konania), keďže mal za to, že pre účely rozhodnutia v tomto odvolacom konaní si môže otázku hmotnoprávneho postavenia veriteľa týchto pohľadávok ustáliť aj sám, pričom ustanovenie § 164 CSP predstavuje len fakultatívny dôvod na prerušenie konania.

13. Odvolací súd ďalej v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že predmetom tohto konania je určenie popretých pohľadávok, prihlásených v reštrukturalizačnom konaní žalovanej. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že nebola preukázaná dôvodnosť popretia žalobkyňou prihlásených pohľadávok titulom vyčíslených úrokov z omeškania, priznaných právoplatným rozhodcovským rozsudkom. Svoje rozhodnutie založil na závere, že obrana žalovanej v konaní bola založená na skutočnostiach, ktoré nastali pred vydaním rozhodcovského rozhodnutia, ktoré však nemôžu byť dôvodom pre popretie vykonateľnej pohľadávky, nakoľko ich posúdenie patrilo do právomoci orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

14. V odvolacom konaní intervenientka predložila ako listinný dôkaz Zmluvu o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, uzavretú medzi žalobkyňou ako postupcom a intervenientkou ako postupníkom, z ktorej textu vyplýva, že pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania, boli postúpené na intervenientku BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. Zmluva bola opatrená podpismi Martina Sokáča ako konateľa postupcu a postupníka, pričom intervenientka od uvedenej zmluvy odvodzovala svoje postavenie veriteľa k pohľadávkam, ktoré tvoria predmet sporu.

15. Žalovaná a žalobkyňa na odvolacom pojednávaní dňa 1. marca 2023 namietali, že predmetná Zmluva o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 je sfaľovaná, teda namietali jej pravosť. Poukazovali na to, že zmluva nebola v konaní predložená v originálnom vyhotovení, ale iba v elektronickej podobe formou zaručenej konverzie, čo je nepostačujúce. Navrhli preto vykonanie dokazovania originálom tejto listiny. K tomuto odvolací súd uviedol, že aj keď originál listiny je všeobecne ako dôkazný prostriedok vhodnejší, Civilný sporový poriadok v žiadnom ustanovení neukladá súdu povinnosť vykonávať dôkaz listinou výlučne jej originálom, preto aj kópia dokladu môže byť dôkazom podľa § 204 CSP, ktorý súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Ak bola súkromná listina preukázateľne riadne podpísaná, môže strana, proti ktorej obsah listiny svedčí, vyvrátiť alebo spochybniť tento dôkaz tak, že podrobným substancovaným tvrdením vysvetlí, v akom smere a z akých príčin nie je písomné prehlásenie

obsiahnuté nad podpismi listiny vlastným prehlásením zmluvných strán, a nie je teda splnená požiadavka pravosti listiny, prípadne musí podrobne odôvodniť a vysvetliť, že obsah listiny nie je pravdivý a z akých dôvodov sa odchyľuje od skutočnosti.

16. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že v posudzovanom spore žalobkyňa a žalovaná spochybňovali pravosť Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 iba tvrdeniami o zámere Martina Sokáča presunúť aktíva žalobkyne na spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. z dôvodu zániku jeho postavenia spoločníka a následne aj funkcie konateľa žalobkyne. Takéto pochybnosti podľa odvolacieho súdu nie sú bez ďalšieho spôsobilé spochybniť, že došlo k antedatovaniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Zo spornej zmluvy vyplýva, že táto bola uzavretá dňa 2. októbra 2020, teda v čase, keď Martin Sokáč bol ešte konateľom žalobkyne, teda bol oprávnený takúto zmluvu za žalobkyňu uzavrieť.

17. Odvolací súd nevykonal navrhnuté dokazovanie oboznámením originálu Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, keďže predloženie originálu takejto listiny samé osebe (bez ďalšieho) nebolo spôsobilé preukázať, že takáto listina bola podpísaná spätne, teda po dátume na nej uvedenom 2. októbra 2020, resp. po 12. októbri 2020, kedy Martinovi Sokáčovi zanikla funkcia konateľa žalobkyne. Originál Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 teda neoverí a ani nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje výpovednou hodnotou. Žalobkyňa a žalovaná pritom nenavrhli také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať nimi uvádzané tvrdenia ohľadne toho, že nedošlo k postúpeniu sporných pohľadávok na postupníka BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.. Skutočnosť, že zmluvu o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 za postupcu a postupníka podpísala tá istá osoba (ktorá bola oprávnená za zmluvné strany konať), je bez právneho významu, keďže zmluva bola uzavretá medzi samostatnými subjektami práva.

18. Odvolací súd zdôraznil, že úspech žalobkyne v spore závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy jeden účastník je subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitimácia. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd skúma vecnú legitimáciu vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

19. Pokiaľ teda ide o otázku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne, odvolací súd poukázal na to, že postupník nastupuje do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. Postúpením (cesiou) na základe písomnej zmluvy prechádza pohľadávka z doterajšieho veriteľa (postupcu) na nového veriteľa (postupníka) v tom stave, v akom v okamihu postúpenia existovala, a to spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávok, ktoré sú predmetom sporu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 na BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. Keďže k zmene žalobkyne v priebehu konania nedošlo, nezostávalo odvolaciemu súdu iné, len zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobu o určenie popretých pohľadávok zamietnuť z toho dôvodu, že ak došlo k prevodu pohľadávok, žalobkyňa stratila aktívnu vecnú legitimáciu, keďže už nie je veriteľom podľa hmotného práva. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie a ani na jeho zrušenie, preto ho podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

20. Len na okraj posudzovaného sporu odvolací súd uviedol, že ak by nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávok, ktoré sú predmetom sporu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 na BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako postupcu, neboli by splnené podmienky na pristúpenie tejto spoločnosti ako intervenientky do konania, čo by malo za následok, že by sa nevyžadoval jej súhlas so späťvzatím žaloby podľa § 77 ods. 2 CSP. Odvolací súd by bol povinný zvoliť procesný postup spočívajúci v zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a konanie zastaviť, čoho dôsledkom by boli rovnaké účinky ako zamietnutie žaloby, teda na prihlásenú pohľadávkou by sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu už neprihliadalo.

21. Proti zmeňujúcemu III. výroku rozsudku odvolacieho súdu a závislému IV. výroku o trovách odvolacieho konania podala intervenientka na strane žalobkyne dovolanie (ďalej aj „dovolateľka“) podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 CSP s návrhom, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach v napadnutom rozsahu a vec mu vrátil na

ďalšie konanie a intervenientke priznal voči žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Dovolateľka v dovolaní vyjadrila nesúhlas s uznesením odvolacieho súdu č. k. 3CoKR/1/2020-320 z 27. októbra 2021, ktorým odvolací súd nevyhovel návrhu žalobkyne, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. (ďalej aj „sporné uznesenie č. 1“) a nesúhlasila ani s uznesením odvolacieho súdu č. k. 3CoKR/1/2020-377 z 24. októbra 2022, ktorým odvolací súd nevyhovel návrhu intervenientky, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila intervenientka BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. (ďalej aj „sporné uznesenie č. 2“). Uviedla, že týmito rozhodnutiami odvolacieho súdu sa pre ňu vytvoril nezvratný právny stav, kedy napriek tomu, že je hmotnoprávnym veriteľom pohľadávok, ktoré sú predmetom incidenčného konania, nemá prístup k ich súdnej ochrane. Uvedené je potrebné chápať v kontexte toho, že spoločnosť MarS MS s.r.o. bola bezprostredne po postúpení pohľadávok na intervenientku nezákonne ovládnutá prostredníctvom schránkovej cyperskej spoločnosti a bol vymenený jej konateľ (zjavne spriaznený so žalovanou Crow Arena s.r.o.), ktorý od svojho domnelého ustanovenia vykonáva výhradne len úkony smerujúce k znemožneniu vymoženiu pohľadávok intervenientky od žalovanej, dôkazom čoho je aj bezdôvodné späťvzatie žaloby v predmetnom konaní, resp. úkony v súbežne prebiehajúcich exekučných konaniach. Dôvody, na ktorých odvolací súd založil sporné uznesenia č. 1 a č. 2 sú v príkrom rozpore s akceptovateľným výkladom relevantných právnych noriem, sú arbitrárne a vedú k negatívnym dôsledkom pre intervenientku.

23. Z odôvodnenia sporného uznesenia č. 1 vyplýva, že odvolací súd sám iniciatívne pristúpil ku skúmaniu subjektov oprávnených konať v mene spoločnosti MarS MS s.r.o., pričom zistil, že v čase podania návrhu na vstup do konania na miesto žalobkyne bol štatutárnym orgánom tejto spoločnosti JUDr. Norbert Takács, a nie Martin Sokáč, ktorý v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. podpísal návrh na zmenu subjektu na strane žalobkyne. Následne z dôvodu, že návrh na vstup do konania na miesto žalobkyne zo 16. októbra 2020 (súdu doručený dňa 27. októbra 2020) bol podaný osobou, ktorá údajne nebola oprávnená konať v mene spoločnosti, súd rozhodol tak, že jej návrhu na vstup do konania na miesto žalobkyne nevyhovel. Dovolateľka ďalej poukázala na ustanovenie § 27 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obch. zák.“), v ktorom je vyjadrený princíp materiálnej publicity, ktorý spolu s princípom formálnej publicity dáva obchodnému registru povahu verejnej listiny, čo v praxi znamená, že údaje zapísané v obchodnom registri sú právne účinné navonok i v prípade, ak nezodpovedajú skutočnému stavu.

24. Dovolateľka namietala, že spoločnosť MarS MS s.r.o. neupovedomila Martina Sokáča o jeho odvolaní z funkcie konateľa spoločnosti a o tom, že na jeho miesto bol vymenovaný nový konateľ. Z neskoršieho zverejnenia zo 4. novembra 2020 síce vyplynulo, že Martina Sokáča odvolali z funkcie konateľa spoločnosti dňa 12. októbra 2020, avšak samotnému Martinovi Sokáčovi o tom nikdy nedoručili žiadne oznámenie, ani ho inou formou neinformovali o uvedenej skutočnosti. Martin Sokáč preto aj naďalej vykonával funkciu konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., rešpektujúc zápis v obchodnom registri a jeho objektívnu nevedomosť o akejkoľvek zmene v tomto smere. Jeho úkony preto naďalej riadne zaväzovali spoločnosť MarS MS s.r.o. a táto sa nemôže dovolávať akejkoľvek zmeny v osobe konateľa, ak predchádzajúceho konateľa o zmenách a o prijatí rozhodnutia jediného spoločníka vôbec neinformovala. V súlade s princípom materiálnej publicity obchodného registra možno o objektívnej vedomosti Martina Sokáča o zmene konateľa v spoločnosti MarS MS s.r.o. hovoriť až dňom 4. novembra 2020 (deň zápisu nového konateľa do obchodného registra). Všetky úkony vykonané Martinom Sokáčom ako konateľom spoločnosti MarS MS s.r.o. do uvedeného dňa spoločnosť riadne zaväzovali, avšak odvolací súd sa skutkovým stavom v tomto smere nijako nezaoberal. Je irelevantné, že dňa 27. októbra 2021 sa odvolací súd dozvedel z obchodného registra o odvolaní Martina Sokáča z funkcie konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., keďže princíp materiálnej publicity má za následok to, že úkony Martina Sokáča vykonávané do 4. novembra 2020 spoločnosť zaväzovali.

25. Ďalej dovolateľka vyjadrila presvedčenie, že oprávnenie na podanie návrhu na jej vstup do konania na miesto žalobkyne patrí aj jej ako postupníkovi postúpených pohľadávok. Podľa jej názoru neexistuje dôvod na to, aby sa v civilnom súdnom konaní uplatňoval odlišný princíp a návrh na vstup do konania nemohol podať aj postupník postupovaných pohľadávok. Aj po postúpení pohľadávky totiž môže dôjsť napríklad k úmrtiu postupcu alebo jeho zániku bez právneho nástupcu, prípadne môže dôjsť k vzniku sporu medzi postupcom a postupníkom, avšak uvedené nemôže spôsobiť objektívnu nemožnosť, aby

postupník vstúpil do konania na miesto žalobcu. Takým postupom by došlo k zásahu do práv postupníka na súdnu ochranu, keďže by mu bola upretá možnosť účasti v súdnom konaní bez možnosti zmeny uvedeného stavu a bez akejkoľvek inej možnosti ochrany práv. Postup odvolacieho súdu pri vydaní sporných uznesení č. 1 a č. 2 extrémnym spôsobom zasiahol do základného práva intervenientky na súdnu ochranu, keďže neodôvodneným a nesprávnym aplikovaním právnej normy spôsobil porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces.

26. K dovolaciemu dôvodu podľa § 431 v spojení s § 420 písm. f) CSP dovolateľka uviedla, že nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočíval predovšetkým v tom, že odvolací súd jej znemožnil vstup do konania na miesto žalobkyne, čo malo v konečnom dôsledku zásadný vplyv na výsledok konania ako takého. Odvolací súd v rozsudku jednoznačne potvrdil, že hmotnoprávnym veriteľom uplatňovanej pohľadávky je intervenientka a jediným dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že intervenientka nevystupovala v konaní ako žalobkyňa. Odvolací súd nepostupoval správne, ak sporným uznesením č. 1 nevyhovel návrhu žalobkyne, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. a sporným uznesením č. 2 nevyhovel návrhu intervenientky, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila intervenientka BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.. Postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práv intervenientky, ktorej odvolací súd svojím postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. K dovolaciemu dôvodu podľa § 432 v spojení s § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka uviedla, že odvolací súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke posudzovania oprávnenia osôb konať v mene strany sporu. Konkrétne ide o záver odvolacieho súdu v spornom uznesení č. 1, že návrh na vstup do konania na miesto žalobkyne zo 16. októbra 2020 bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená konať v mene spoločnosti, čo viedlo k zamietnutiu návrhu žalobkyne na vstup do konania na miesto žalobkyne a v konečnom dôsledku aj k zamietnutiu žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v tom, že Martin Sokáč ako tretia osoba vo vzťahu k spoločnosti Mars MS s.r.o. objektívne nemal žiadnu vedomosť o zmenách v osobe konateľa spoločnosti a jeho úkony naďalej riadne zaväzovali spoločnosť MarS MS s.r.o. a táto sa nemôže dovolávať akejkoľvek zmeny v osobe konateľa, ak predchádzajúceho konateľa o zmenách a o prijatí rozhodnutia jediného spoločníka neinformovala. V súlade s princípom materiálnej publicity obchodného registra možno o objektívnej vedomosti Martina Sokáča o zmene konateľa hovoriť až dňom 4. novembra 2020 (deň zápisu nového konateľa do obchodného registra). Všetky úkony vykonané do uvedeného dňa Martinom Sokáčom ako konateľom spoločnosti MarS MS s.r.o. preto spoločnosť riadne zaväzujú. Rovnako princíp materiálnej publicity obchodného registra zaväzuje aj konajúci súd. Dňa 16. októbra 2020, kedy bol podpísaný návrh na zmenu žalobkyne zo strany spoločnosti MarS MS s.r.o. bol Martin Sokáč oprávnený konať v mene uvedenej spoločnosti. Kto následne podal podanie na súde dňa 27. októbra 2020 je irelevantné a tento úkon nemožno bez ďalšieho prisudzovať Martinovi Sokáčovi, ale výhradne spoločnosti MarS MS s.r.o. ako takej. Odvolací súd sa nezaoberal skutkovým stavom, kedy úkony Martina Sokáča, vykonávané do dňa zápisu nového konateľa do obchodného registra, spoločnosť MarS MS s.r.o. riadne zaväzovali. Je irelevantné, že dňa 27. októbra 2021 (rok po podaní návrhu) sa odvolací súd dozvedel z obchodného registra o odvolaní Martina Sokáča z funkcie konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., keďže princíp materiálnej publicity v tomto prípade má za následok to, že úkony Martina Sokáča vykonávané do 4. novembra 2020 spoločnosť riadne zaväzujú. Tretou osobou na účely princípu materiálnej publicity bol totiž Martin Sokáč, ktorý objektívne nemal žiadnu vedomosť o zmenách v osobe konateľa spoločnosti, a nie odvolací súd, ktorý napokon odlišnú vedomosť získal po roku od podania návrhu na vstup intervenientky do konania na miesto žalobkyne. Ako právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil nesprávne, a ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená, dovolateľka vymedzila nasledovnú právnu otázku: Je súd oprávnený dodatočne skúmať oprávnenie osôb konať v mene spoločnosti, ak v čase podania návrhu z obchodného registra vyplývalo oprávnenie danej osoby konať v mene strany sporu, a súčasne daná osoba ani žiadne tretie osoby nemali vedomosť o skoršom odvolaní osoby z funkcie štatutárneho orgánu strany sporu?

28. Ďalšie nesprávne právne posúdenie veci spočíva podľa názoru dovolateľky v tom, že odvolací súd v spornom uznesení č. 2 konštatoval, že návrh na zmenu žalobkyne je oprávnená podať iba žalobkyňa, čo viedlo k zamietnutiu návrhu intervenientky na vstup do konania na miesto žalobkyne. Dovolateľka v tejto

súvislosti vymedzila druhú právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená tak, že je ňou otázka: Či v prípade, ak žalobkyňa je pasívna a návrh na zmenu na strane žalobkyne napriek zmene v osobe veriteľa nepodá, môže takýto návrh súdu podať postupník ako hmotnoprávny veriteľ pohľadávok? Podľa presvedčenia dovolateľky oprávnenie na podanie návrhu na vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania na miesto žalobkyne patrí aj jej ako postupníkovi postúpených pohľadávok. Uvedené obdobným spôsobom platí aj pri preukazovaní postúpenia pohľadávky, kde toto oprávnenie patrí nielen postupcovi, ale za predpokladu preukázania postúpenia pohľadávky zmluvou, aj postupníkovi.

29. V danom prípade - podľa názoru dovolateľky - konanie ako celok nemožno hodnotiť ako spravodlivé, ak hmotnoprávny veriteľ pohľadávok sa nemôže domáhať ich ochrany ako aktívne legitimovaný subjekt, a to pre pasivitu žalobkyne, ktorá návrh na zmenu nepodala, ba práve naopak, vzala žalobu späť, a to v záujme ochrany žalovanej a poškodenia záujmov intervenientky. Uvedené je umocnené ešte tým, že ide o tzv. incidenčné konanie, kde lehota na podanie žaloby bola limitovaná v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) a jej opätovné podanie intervenientkou je vylúčené.

30. K dovolaniu intervenientky podala žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol a žalovanej priznal náhradu trov dovolacieho konania voči intervenientke v rozsahu 100 %.

31. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších vyjadrení v prvoinštančnom a odvolacom konaní. Pohľadávka žalobkyne bola zo strany žalovanej uspokojená v celej výške, a to vzhľadom na výsledok rokovaní, odrazom ktorých bolo spísanie notárskej zápisnice z 23. októbra 2020, čím došlo k splneniu všetkých záväzkov žalovanej voči žalobkyňi. Nakoľko odpadol dôvod viesť incidenčné konanie, žalobkyňa v zmysle dohody so žalovanou, pristúpila k bezodkladnému späťvzatiu žaloby, s čím žalovaná súhlasila. Spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. vstúpila do konania v postavení intervenientky až v odvolacom konaní na základe oznámenia o vstupe z 30. novembra 2021, o čom odvolací súd informoval žalovanú oznámením z 12. septembra 2022. Následne intervenientka na výzvu predložila odvolaciemu súdu vyjadrenie z 25. novembra 2022, podľa ktorého nesúhlasí so späťvzatím žaloby.

32. K tvrdeniu intervenientky v dovolaní, že rozhodnutie odvolacieho súdu vytvorilo pre ňu nezvratný právny stav (keď napriek tomu, že je hmotnoprávnym veriteľom pohľadávok, ktoré sú predmetom daného incidenčného konania, nemá prístup k ich súdnej ochrane, v dôsledku čoho došlo k zmareniu jej práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces) žalovaná uviedla, že konateľ intervenientky, ktorý bol pôvodným spoločníkom a štatutárnym orgánom v spoločnosti MarS MS s.r.o. (žalobkyne), svojím podvodným konaním zmaril uplatnenie práv intervenientky v odvolacom konaní. Martin Sokáč opakovane v úmysle uchrániť domnelú pohľadávku prevádzal pohľadávku medzi subjektami, v ktorých pôsobil v radiacích štruktúrach. Námetka intervenientky spočívajúca v argumentácii, že nemá možnosť iniciovať iné konanie o určenie popretých pohľadávok je irelevantná, pretože incidenčné konanie vedené podľa ZKR je špecifickým konaním vyvolaným v konkurznom alebo reštrukturalizačnom konaní, ktoré slúži na ochranu veriteľa a jeho práva. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 30R/1/2016 z 22. novembra 2016 (ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku z 28. novembra 2016 pod č. 227/2016) bol schválený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia žalovanej spoločnosti Crow Arena s.r.o. Reštrukturalizácia bola riadne ukončená a keďže pohľadávka žalobkyne bola v celom rozsahu zo strany žalovanej uspokojená počas incidenčného konania, žalobkyňa ako uspokojený veriteľ pristúpila k späťvzatiu žaloby a z týchto dôvodov odpadol aj dôvod na vedenie incidenčného konania. Intervenientka ako domnelý veriteľ má naďalej možnosť svoju pohľadávku vymáhať prostredníctvom iného ako incidenčného konania tak, ako to konštatoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

33. Akékoľvek tvrdenia o nezákonnom zmocnení sa spoločností žalobkyne sú podľa žalovanej nepravdivé. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 10. februára 2023 uviedla, že k vydraženiu obchodného podielu pôvodného jediného spoločníka spoločnosti MarS MS s.r.o. Martina Sokáča, došlo dňa 5. októbra 2020 v sídle exekútorského úradu JUDr. Stacha Chladného, pričom k vydraženiu obchodného podielu došlo zákonným spôsobom, o čom svedčí predložená dokumentácia zo strany žalobkyne. Obchodný podiel vydražila spoločnosť ALKAMENIS CONSULTING LTD, Famagusta, Cyperská republika, ktorá sa stala majiteľom a zároveň spoločníkom spoločnosti MarS MS s.r.o. so 100 %-ným obchodným podielom. Táto spoločnosť ako jediný spoločník spoločnosti MarS MS s.r.o. zaslala dňa 9.

októbra 2020 Martinovi Sokáčovi Oznámenie o zmene spoločníka v spoločnosti MarS MS s.r.o., ktoré mu bolo doručené 12. októbra 2020. V predmetnom oznámení jediný spoločník Martinovi Sokáčovi ako konateľovi spoločnosti MarS MS s.r.o. udelil výslovný zákaz vykonávať akékoľvek úkony v mene spoločnosti (vrátane neodkladných úkonov) bez predchádzajúceho súhlasu jediného spoločníka. Z uvedeného vyplýva, že Martin Sokáč mal vedomosť o zmenách v štruktúre spoločnosti MarS MS s.r.o. a napriek výslovnému zákazu udelenému zo strany jediného spoločníka podnikal kroky, ktoré mali poškodiť žalobkyňu a v konečnom dôsledku i žalovanú, čím nekonal v súlade s § 135a Obch. zák. Jediný spoločník spoločnosti dňa 12. októbra 2020 prijal rozhodnutie, ktorým odvolal Martina Sokáča z funkcie konateľa a vymenoval nového konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., a to JUDr. Norberta Takácsa. Žalobkyňa prostredníctvom výzvy na odovzdanie dokumentácie spoločnosti MarS MS s.r.o. z 20. októbra 2020 Martina Sokáča informovala o zmene vo funkcii konateľa, pričom táto zásielka bola v dispozičnej sfére Martina Sokáča odo dňa 21. októbra 2020, kedy bola uložená na pošte Nemecká nad Hronom. Predmetná zásielka bola následne vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote, pričom následné pokusy o komunikáciu boli zo strany Martina Sokáča marené, čo svedčí o úmyselnom vyhýbaní sa preberania zásielok. Z uvedeného podľa názoru žalovanej vyplýva, že Martin Sokáč bol informovaný o zmenách v riadiacej štruktúre spoločnosti MarS MS s.r.o. a tvrdenia intervenientky sú nepravdivé a s poukazom na vyššie uvedené aj vyvrátené. Pozitívny princíp materiálnej publicity, definovaný v ustanovení § 27 ods. 3 Obch. zák., na ktorý sa intervenientka v dovolaní odvoláva, vyjadruje všeobecnú zásadu, podľa ktorej zapísané údaje sú účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia v Obchodnom vestníku, pričom táto všeobecná zásada je zákonom formulovaná za účelom ochrany tretích osôb, vo vzťahu ku ktorým je upravená účinnosť zapísaného údaj, avšak výhradne za predpokladu ich dobromyseľnosti. Martin Sokáč už dňa 21. októbra 2020 mohol mať vedomosť o tom, že bol odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., avšak zásielku si účelovo neprevzal, čo však nič nemení na skutočnosti, že táto informácia bola v jeho dispozičnej sfére pred samotným podaním návrhu na vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania dňa 23. októbra 2020. Zároveň Martin Sokáč ako pôvodný konateľ mal konať s odbornou starostlivosťou a s ohľadom na opatrnosť sa mal zdržať akéhokolvek konania, ktorým by poškodil záujmy žalobkyne.

34. Za nelogickú žalovaná označila argumentáciu dovolateľky, podľa ktorej bol Martin Sokáč dňa 16. októbra 2020 (kedy bol podpísaný návrh na zmenu žalobkyne zo strany spoločnosti MarS MS s.r.o.) oprávnený konať v mene uvedenej spoločnosti a tiež tvrdenie, že podanie doručené súdu dňa 27. októbra 2020, nie je možné prisudzovať Martinovi Sokáčovi, ale výlučne spoločnosti MarS MS s.r.o. Zdôraznila, že žalobkyňa ani žalovaná nemali vedomosť o existencii Zmluvy o postúpení pohľadávok z 2. októbra 2020, a preto pokračovali v rokovaní za účelom uspokojenia pohľadávky žalobkyne zo strany žalovanej. Výsledkom ich vzájomných rokovaní bolo spísanie notárskej zápisnice z 23. októbra 2020, na základe ktorej došlo k splneniu všetkých záväzkov žalovanej voči žalobkyňi. Výstava potom otázka, z akého dôvodu by žalobkyňa iniciovala zmenu na strane žalobkyne, keď nemala vedomosť o zmene osoby veriteľa a zároveň by takýmto konaním poškodila svoje záujmy, resp. podávala takýto návrh v čase, kedy jej pohľadávka bola už v celom rozsahu uspokojená. Nemožno tiež opomenúť skutočnosť, že po doručení oznámenia o zmenách v spoločnosti MarS MS s.r.o. sa objavila Zmluva o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, ktorá je s najväčšou pravdepodobnosťou antedatovaná. Originálne vyhotovenie tejto zmluvy bolo Martinom Sokáčom zničené, čo potvrdzuje aj výsledok súdneho konania vedeného voči jeho osobe na Okresnom súde Brezno, ktoré bolo právoplatne skončené vydaním rozsudku č. k. BR-6C/54/2020-406, v ktorom súd konštatoval, že napriek skutočnosti, že Martin Sokáč o zmenách v spoločnosti MarS MS s.r.o. vedel a bol vyzvaný k odovzdaniu všetkej dokumentácie spoločnosti, naďalej v mene spoločnosti konal a naviac požadovanú dokumentáciu zničil.

35. Subjektívne presvedčenie intervenientky, že na podanie návrhu na vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania na miesto žalobkyne je oprávnená aj táto spoločnosť ako postupník, je podľa názoru žalovanej v rozpore s ustanovením § 80 CSP, ako aj s nálezom ÚS SR sp. zn. II. ÚS 263/2018 z 23. mája 2018.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala oprávnená osoba, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

37. Dovolací súd najskôr považoval za potrebné vyjadriť sa k tomu, či je dovolanie podané oprávnenou

osobou. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že intervenientka na strane žalobkyne s ňou tvorí nerozlučné procesné spoločenstvo, čo odvolací súd konštatoval v odsekoch 27 až 39 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde poukázal na ustanovenie § 84 CSP, z ktorého vyplýva, že ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Osobitným predpisom, z ktorého v danom prípade vyplýva tzv. rozšírená záväznosť rozsudku, je ustanovenie prvej vety § 124 ods. 6 ZKR, podľa ktorého je rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní účinné voči každému. Zároveň intervenientka splnila aj podmienku podľa ustanovenia § 82 CSP, keď procesným úkonom oznámila svoj vstup do konania na strane žalobkyne a náležitým spôsobom odôvodnila a preukázala svoj právny záujem na výsledku konania, ktorý je daný tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 (ktorú predložila vo forme zaručenej konverzie) nadobudla pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania. S poukazom na ustanovenie § 425 CSP treba intervenientku na strane žalobkyne považovať za oprávnenú osobu na podanie dovolania.

38. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie (vrátane meritórneho dovolacieho prieskumu) uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

39. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

40. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

41. Dovolateľka podala dovolanie proti výroku III. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu o určenie popretých pohľadávok zamietol a závislému výroku IV. o trovách odvolacieho konania.

42. Vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f) CSP dovolateľka namietala nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý predchádzal vydaniu dovolaním napadnutého zmeňujúceho rozsudku a ktorým jej odvolací súd znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konkrétne, odvolací súd podľa názoru dovolateľky nepostupoval správne, keď sporným uznesením č. 1 nevyhovel návrhu žalobkyne, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. a sporným uznesením č. 2 nevyhovel návrhu intervenientky, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila intervenientka. Predmetnými procesnými rozhodnutiami bola dovolateľka vylúčená z možnosti uplatňovať svoje procesné práva a domáhať sa ochrany svojich práv. Z vyššie uvedeného vyplýva, že intervenientka de facto napáda procesný postup odvolacieho súdu, ktorý predchádzal vydaniu dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu (výroky III. a IV.) a výsledkom ktorého sú právoplatné sporné uznesenia č. 1 a č. 2.

43. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, resp. intenzite, v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

44. Do obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR patrí aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04).

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04).

45. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že pôvodnou žalobkyňou, ktorá podala žalobu, bola spoločnosť MarS KE s.r.o., ktorá zanikla (ex offio) výmazom z obchodného registra dňa 3. septembra 2020, t. j. po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie (16. septembra 2019) a po podaní odvolania žalovanou (Crow Arena s.r.o.). V danom prípade bol však ešte dňa 4. augusta 2020 (pred stratou procesnej subjektivity pôvodnej žalobkyne) podaný návrh na zmenu žalobkyne (nachádza sa v spise na č. l. 291 a nasl.), podľa ktorého mala spoločnosť MarS KE s.r.o. z konania vystúpiť a na jej miesto (na strane žalobkyne) mala vstúpiť spoločnosť MarS MS s.r.o., ktorá vyjadrila súhlas so svojím vstupom do konania na miesto doterajšej žalobkyne (ďalej aj „1. návrh na zmenu žalobkyne“). Ako právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv, o ktorých sa koná, bola uvedená (a k návrhu pripojená) Zmluva o postúpení pohľadávky z 19. júna 2020, uzavretá medzi MarS KE s.r.o. ako postupcom a MarS MS s.r.o. ako postupníkom (založená v spise na č. l. 294 a nasl.). Uznesením č. k. 3CoKR/1/2020-318 z 27. októbra 2021 (ktoré nie je napadnuté dovolaním) odvolací súd vyhovel návrhu, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS KE s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť MarS MS s.r.o.. Odvolací súd návrhu žalobkyne vyhovel, pretože pôvodná žalobkyňa zanikla výmazom z obchodného registra dňa 3. septembra 2020, pričom sa jednalo o zánik právnickej osoby bez právneho nástupcu, čiže situáciu predpokladanú v ustanovení § 64 CSP (Ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom). V odôvodnení uznesenia odvolací súd poukázal na to, že žalobkyňa preukázala, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv (postúpenie pohľadávky), o ktorých sa koná, na inú právnickú osobu, ktorá so vstupom do konania súhlasila [poznámka dovolacieho súdu: odvolací súd takto rozhodol síce už po zániku pôvodnej žalobkyne, avšak v súlade so závermi rozhodnutia NS SR sp. zn. 1ObdoV/45/2007 z 30. novembra 2009 (ZSP 29/2010), preto nešlo o nesprávny procesný postup dovolacieho súdu, keďže rozhodujúce bolo to, že návrh na zmenu žalobkyne bol podaný ešte v čase, keď pôvodná žalobkyňa disponovala právnou a tým aj procesnou subjektivitou].

46. V priebehu dovolacieho konania dňa 16. októbra 2020 spoločnosť MarS MS s.r.o. podala ďalší návrh na zmenu žalobkyne (podpísal ho Martin Sokáč ako konateľ), ktorým navrhla, aby do konania na strane žalobkyne vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. (ďalej aj „2. návrh na zmenu žalobkyne“), pričom jeho prílohou bola Zmluva o postúpení pohľadávky, uzavretá dňa 2. októbra 2020 medzi spoločnosťou MarS MS s.r.o. ako postupcom a BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako postupníkom a súhlas spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. so svojím vstupom do konania na strane žalobkyne. Uznesením č. k. 3CoKR/1/2020-320 z 27. októbra 2021 odvolací súd nevyhovel návrhu, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odvolací súd 2. návrhu na zmenu žalobkyne nevyhovel preto, lebo podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti MarS MS s.r.o. v čase podania návrhu bol štatutárnym orgánom tejto spoločnosti JUDr. Norbert Takács (od 12. októbra 2020), a nie Martin Sokáč, ktorý v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. ako konateľ návrh podpísal. Keďže 2. návrh na zmenu žalobkyne zo dňa 16. októbra 2020 (ktorý bol dovolaciemu súdu doručený dňa 27. októbra 2020) bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená konať v mene tejto spoločnosti, odvolací súd rozhodol tak, že vstup spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania na strane žalobkyne nepripustil.

47. Následne dňa 30. novembra 2021 spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. oznámila dovolaciemu súdu, že vstupuje do konania ako intervenientka na strane žalobkyne (č. l. spisu 334 a nasl.). Zároveň intervenientka podala aj návrh na zmenu žalobkyne (ďalej aj „3. návrh na zmenu žalobkyne“) s poukazom na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, uzavretej medzi

MarS MS s.r.o. ako postupcom a intervenientkou ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávok, ktoré sú predmetom tohto konania (predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je založená v spise na č. l. 329 a nasl.), ako aj s poukazom na to, že oprávnenie na podanie návrhu na zmenu žalobkyne patrí aj jej.

48. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že sporné uznesenie č. 1 (č. k. 3CoKR/1/2020-320 z 27. októbra 2020) o nepripustení vstupu spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. do konania na miesto žalobkyne MarS MS s.r.o. napadla spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ústavnou sťažnosťou, ktorú Ústavný súd SR najskôr uznesením z 19. januára 2022 (č. l. spisu 355b) prijal na ďalšie konanie (zároveň týmto uznesením odvolaciemu súdu uložil, aby sa v konaní sp. zn. 3CoKR/1/2020 dočasne zdržal vydania rozhodnutia vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) a následne nálezom č. k. IV. ÚS 24/2022-64 z 24. augusta 2022 (č. l. spisu 356) rozhodol tak, že ústavnej sťažnosti nevyhovel. V odôvodnení nálezu Ústavný súd SR vytkol odvolaciemu súdu, že o 2. návrhu na zmenu žalobkyne nerozhodol až po právoplatnosti uznesenia, ktorým vyhovel 1. návrhu na zmenu žalobkyne (odvolací súd o oboch návrhoch rozhodol v ten istý deň 27. októbra 2021 - pozn. dovolacieho súdu), avšak tento nedostatok podľa názoru Ústavného súdu SR nevykazoval ústavnoprávny rozmer. Následne sa Ústavný súd SR zaoberal námietkami sťažovateľky (BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.), že napriek tomu, že na základe postúpenia pohľadávok je hmotnoprávnym veriteľom pohľadávok, ktoré sú predmetom incidenčného konania, nemá prístup k ich súdnej ochrane, pretože nemá možnosť iniciovať iné konanie o určení popretých pohľadávok a ochrana jej práv je možná len v aktuálne vedenom konaní. K uvedenému sa Ústavný súd SR vyjadril v odseku 22 odôvodnenia nálezu, kde uviedol, že argumentáciu sťažovateľky síce považuje za problém ústavno-právnej relevancie, avšak ani v tejto časti nemohol ústavnej sťažnosti vyhovieť. Poukázal na to, že sama sťažovateľka potvrdila, že nebola stranou incidenčného konania a nestala sa ani účastníčkou čiastkového konania o návrhu spoločnosti MarS MS s.r.o. na vstup sťažovateľky do konania na miesto žalobkyne. Za tejto procesnej situácie a v danom štádiu konania pred odvolacím súdom, o práva sťažovateľky v konaní o návrhu na zmenu subjektov na strane žalobkyne priamo nešlo. Za takýto zásah nemožno považovať ani podanie sťažovateľky z 21. októbra 2021 adresované odvolaciemu súdu (poznámka: jedná sa o podanie na č. l. spisu 317), pretože v prípade tohto podania nejde o návrh samotnej sťažovateľky na jej vstup do konania na miesto žalobkyne, ale len o urgenciu, aby konajúci súd rozhodol o návrhu spoločnosti MarS MS s.r.o. na vstup sťažovateľky do konania na miesto žalobkyne. Ďalej Ústavný súd SR uviedol, že v druhej argumentačnej línii sťažovateľka tvrdila, že odvolací súd sám iniciatívne v konaní skúmal oprávnenie subjektov konať v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. a po zistení, že v čase podania návrhu na vstup do konania na miesto žalobkyne bol štatutárnym orgánom tejto spoločnosti JUDr. Norbert Takács, a nie Martin Sokáč, ktorý v mene spoločnosti predmetný návrh podpísal, návrhu na vstup do konania na miesto žalobkyne nevyhovel. Sťažovateľka v tejto súvislosti poukázala na § 27 ods. 3 Obch. zák. a v ňom vyjadrený princíp materiálnej publicity, ktorého následkom je, že nemôže namietat proti tretím osobám, a teda aj súdu konajúcemu v dôvere v zápis, že zápis nezodpovedá skutočnosti. Sťažovateľka tiež tvrdila, že Martin Sokáč o svojom odvolaní z funkcie konateľa spoločnosti nevedel, a teda jeho úkony naďalej zaväzovali spoločnosť MarS MS s.r.o., ktorá sa nemôže dovolávať akejkoľvek zmeny v osobe konateľa. Všetky úkony vykonané do 4. novembra 2020 Martinom Sokáčom ako konateľom spoločnosti MarS MS s.r.o. túto spoločnosť zaväzujú a rovnako princíp materiálnej publicity zaväzuje aj konajúci súd (uvedenú argumentáciu uplatnila dovolateľka aj v podanom dovolaní - pozn. dovolacieho súdu). K uvedenej argumentácii sťažovateľky sa Ústavný súd SR vyjadril v odseku 21 odôvodnenia nálezu, kde uviedol, že síce napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je v tejto časti odôvodnené pomerne stručne, avšak z ústavnoprávneho hľadiska mu nemožno nič vytknúť, keďže odvolací súd jasne vysvetlil, ako aplikoval príslušné právne normy na zistený skutkový stav. Závery odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné alebo arbitrárne. Ústavný súd SR tiež zdôraznil, že odvolací súd nepostupoval svojvoľne, ale vychádzal z podania samotnej spoločnosti MarS MS s.r.o. z 23. novembra 2020 (v spise založené na č. l. 312), ktorým táto spoločnosť upozornila konajúci súd na zmenu konateľa. V závere Ústavný súd SR opätovne zdôraznil, že sťažovateľka nebola a nie je stranou sporu a ani účastníkom čiastkového konania o návrhu na zmenu subjektov na strane žalobkyne, preto napadnutým uznesením nemohli byť porušené jej základné práva.

49. Po rozhodnutí Ústavného súdu SR z 24. augusta 2022 začal odvolací súd opätovne vo veci konať, konkrétne doručil stranám oznámenie o vstupe intervenientky do konania a späťvzatie žaloby spolu s

výzvou na vyjadrenie sa k tomuto procesnému úkonu.

50. Dňa 24. októbra 2022 vydal odvolací súd sporné uznesenie č. 2 (č. k. 3CoKR/1/2020-377 z 24. októbra 2022), ktorým nevyhovel návrhu intervenientky, aby z konania na strane žalobkyne vystúpila spoločnosť MarS MS s.r.o. a na jej miesto vstúpila intervenientka BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.. Týmto uznesením odvolací súd nevyhovel 3. návrhu na zmenu žalobkyne, čo odôvodnil tým, že z ustanovení § 80 ods. 1 a 2 CSP jednoznačne vyplýva, že navrhnúť súdu, aby do konania na miesto žalobcu vstúpil ten, na koho boli prevedené alebo prešli práva, o ktorých sa koná, je oprávnený výlučne žalobca. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal aj na závery uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 263/2018 z 23. mája 2018. Ani ďalšie navrhovateľkou uvádzané dôvody neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o jej návrhu (viď odsek 10 odôvodnenia). Aj toto uznesenie odvolacieho súdu napadla intervenientka ústavnou sťažnosťou, ktorú Ústavný súd SR uznesením č. k. I. ÚS 705/2022-20 z 21. decembra 2022 odmietol a zároveň nevyhovel návrhu na vydanie dočasného opatrenia (uznesenie sa nachádza v spise na č. l. 415 a nasl.). V odôvodnení konštatoval, že argumentácia sťažovateľky je spôsobilá byť predmetom ústavného prieskumu z pohľadu toho, či nepripustením vstupu do konania v konkrétnych okolnostiach veci došlo k odňatiu práva na súdnu ochranu. Podľa názoru Ústavného súdu SR však v tomto konkrétnom prípade k porušeniu práva sťažovateľky nedošlo, pretože z dikcie ustanovenia § 80 CSP jednoznačne vyplýva, že navrhnúť súdu, aby do konania na miesto žalobcu vstúpil ten, na koho boli prevedené alebo na koho prešli práva, o ktorých sa koná, je oprávnený iba žalobca. Výlučne žalobca ako dominus litis má oprávnenie disponovať s predmetom konania a určovať okruh účastníkov konania, pričom právny poriadok osobe, na ktorú zo žalobcu prešli hmotné práva, ktoré sú predmetom súdneho konania, nepriznáva žiadne procesné práva, ktoré by jej umožňovali domáhať sa pripustenia jej vstupu do prebiehajúceho súdneho konania (III. ÚS 92/2020). Postup súdu v súlade so zákonom nemožno považovať za dôvod na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky. Ak preto odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uzavrel, že v prípade postúpenia pohľadávky je len vecou žalobkyne ako postupcu, či podá kvalifikovaný návrh podľa § 80 CSP alebo nie, nemožno tento právny názor považovať za arbitrárny alebo založený na takom výklade ustanovení CSP, ktorý popiera ich účel a zmysel. Ústavný súd SR tiež podotkol, že podľa jeho zistení sa medzi žalobkyňou a žalovanou vedie spor pod sp. zn. 26Cb/70/2021, ktorého predmetom je určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020, teda spor o to, ktorý subjekt je hmotnoprávnym veriteľom pohľadávok, o ktorých sa koná, pričom predmetné konanie nie je právoplatne skončené.

51. Pokiaľ intervenientka prípustnosť svojho dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka v skutočnosti namietala nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý vyústil do procesného rozhodnutia z 27. októbra 2021 (sporné uznesenie č. 1) a procesného rozhodnutia z 24. októbra 2022 (sporné uznesenie č. 2), ktoré rozhodnutia intervenientka (dovolateľka) následne napadla ústavnými sťažnosťami s rovnakou argumentáciou ako v predmetnom dovolaní, pričom Ústavný súd SR v rámci svojho prieskumu žiadne závažné procesné pochybenia odvolacieho súdu nezistil.

52. Dovolateľka vystupuje v konaní ako intervenientka na strane žalobkyne, pričom dovolaním síce napadla zmeňujúci výrok III. rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej (ktorým bola žaloba o určenie popretých pohľadávok zamietnutá) a závislý výrok IV. o trovách odvolacieho konania, avšak de facto dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP sa vzťahuje k právoplatným sporným uzneseniam č. 1 a č. 2, ktoré nemôžu byť preskúmané v predmetnom dovolacom konaní. Naviac, boli už predmetom prieskumu zo strany Ústavného súdu SR.

53. Spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. vystupuje v predmetnom konaní ako intervenientka na strane žalobkyne a nepripustenie jej vstupu do konania na strane žalobkyne (ktorú by mala v spore nahradiť) - podľa názoru dovolacieho súdu - nemá žiadnu spojitosť s jej procesnými právami ako intervenientky, ktorá podala dovolanie proti výrokom III. a IV. rozsudku odvolacieho súdu. Z obsahu spisu dovolací súd nezistil, že by procesné práva dovolateľky ako intervenienty boli porušené, pretože odvolací súd so spoločnosťou BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako intervenientou riadne konal v odvolacom konaní, čoho dôkazom je i skutočnosť, že prihliadol na jej nesúhlas so späťvzatím žaloby a výrokom I. rozsudku nepripustil späťvzatie žaloby v odvolacom konaní. Dovolateľka nie je stranou sporu (nie je žalobkyňou a ani žalovanou) a v konaní vystupuje len ako intervenientka na strane žalobkyne, pričom dovolací súd v procesnom postupe odvolacieho súdu nezistil žiadne porušenie

procesných práv dovolateľky ako intervenientky v odvolacom konaní. Námetka dovolateľky, že ako intervenientka bola v konaní pred odvolacím súdom vylúčená z možnosti uplatňovať svoje procesné práva, je preto nedôvodná a prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno vyvodiť.

54. Dovolaťka ďalej prípustnosť svojho dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia predpokladá, že právnu otázku dovolací súd doposiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita takúto otázku vyriešil. Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, bola riešená odvolacím súdom a odvolací súd na nej založil svoje rozhodnutie (jej riešenie bolo pre dané rozhodnutie kľúčové, rozhodujúce).

55. Nesprávne právne posúdenie veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávny právny záver.

56. V posudzovanom prípade dovolateľka napadla dovolaním výrok III. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu o určenie popretých pohľadávok zamietol, čo odvolací súd odôvodnil tým, že podľa výsledkov dokazovania pred odvolacím súdom boli pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto sporu, postúpené Zmluvou o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 zo spoločnosti MarS MS s.r.o. (postupca) na spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. (postupník). Keďže v prípade platnej cesie prechádza na postupníka aj aktívna vecná legitimácia na pokračovanie v spore, avšak v danom prípade sa postupník (BEACH CLUB KOŠICE s. r. o.) nestal žalobkyňou, tak odvolaciemu súdu nezostalo iné, len rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne MarS MS s.r.o. na vedenie predmetného sporu o určenie pravosti popretých pohľadávok. V odseku 70 odôvodnenia rozsudku odvolací súd na okraj (obiter dictum) poznamenal, že ak by nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. októbra 2020 na spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. ako postupníka (odvolací súd nesprávne uviedol „postupcu“ - pozn. odvolacieho súdu), tak by neboli splnené podmienky na pripustenie tejto spoločnosti ako intervenientky na strane žalobkyne. Uvedené by potom malo za následok to, že by nebol potrebný súhlas tejto spoločnosti so späťvzatím žaloby podľa § 77 ods. 2 CSP. V takom prípade by odvolací súd bol povinný procesne postupovať tak, že by pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil, čo by malo rovnaké účinky ako zamietnutie žaloby, t. j. na prihlásenú pohľadávku by sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu neprihliadalo.

57. Dovolaťka v dovolaní uviedla dve právne otázky, ktoré podľa jej názoru ešte neboli dovolacím súdom vyriešené. Prvá právna otázka smeruje k tomu, či odvolací súd v čase, keď rozhodoval o 2. návrhu na zmenu žalobkyne bol oprávnený skúmať, či Martin Sokáč, ktorý predmetný návrh na zmenu žalobkyne v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. podpísal, bol oprávnený konať v mene tejto spoločnosti, keďže - podľa názoru dovolateľky - Martin Sokáč a ani žiadne tretie osoby v tom čase nemali vedomosť o jeho odvolaní z funkcie konateľa spoločnosti. Druhá právna otázka sa týkala toho, či návrh na zmenu žalobkyne môže podať aj postupník ako hmotnoprávny veriteľ postupovaných pohľadávok za predpokladu, že žalobkyňa je v konaní pasívna a sama taký procesný návrh nepodá.

58. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (odseky 67 až 70) vyplýva, že odvolací súd právne otázky nastolené dovolateľkou neriešil v dovolaní napadnutom rozsudku, a teda sa nejedná o otázky relevantné v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Predmetné právne otázky odvolací súd riešil už skôr, a to v rámci rozhodovania o 2. a 3. návrhu na zmenu žalobkyne, t. j. vo svojich rozhodnutiach z 27. októbra 2021 (č. I. spisu 320) a z 24. októbra 2022 (č. I. spisu 377). Predmetné rozhodnutia a procesný postup odvolacieho súdu, ktorý im predchádzal, sa následne stali predmetom prieskumu v konaní pred Ústavným súdom SR (na základe ústavných sťažností terajšej dovolateľky), pričom ÚS SR v procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý vyústil do sporných rozhodnutí 1 a 2, nezistil žiadne pochybenie odvolacieho súdu (okrem toho, že sporné uznesenie z č. I. spisu 320 bolo vydané predčasne).

59. Vo vzťahu k prvej dovolateľkou sformulovanej právnej otázke možno tiež poukázať na to, že rovnaká argumentácia bola použitá už v prvej ústavnej sťažnosti spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. proti uzneseniu odvolacieho súdu z č. I. spisu 320 (sporné uznesenie č. 1). Predmetná ústavná sťažnosť sa v spise nachádza na č. I. 342 a nasl. Ústavný súd SR v odseku 21 odôvodnenia svojho

nálezu č. k. IV. ÚS 24/2022-64 z 24. augusta 2022 (v spise založený na č. l. 356 a nasl.) konštatoval, že táto skutočnosť - zmena konateľa bola zverejnená v obchodnom registri 4. novembra 2020, teda pred tým, ako odvolací súd rozhodoval (27. októbra 2021). Z uvedeného je zrejmé, že argumentácia dovolateľky ustanovením § 27 ods. 3 Obch. zák. a v ňom zakotvenom princípe materiálnej publicity obchodného registra neobstojí, pretože odvolací súd rozhodol až takmer rok po zápise nového konateľa (JUDr. Norberta Takácsa) spoločnosti MarS MS, teda v čase, keď zapísané údaje už boli účinné voči tretím osobám (v tomto prípade aj voči odvolaciemu súdu). Ústavný súd SR tiež považoval za potrebné zdôrazniť, že odvolací súd v tomto nepostupoval z vlastnej iniciatívy (hoci mohol), ale vychádzal z podania samotnej spoločnosti MarS MS s.r.o. z 23. novembra 2020, ktorým uvedená spoločnosť upozornila konajúci súd na zmenu konateľa. K uvedenému dovolací súd poznamenáva, že síce nemožno vylúčiť, že Martin Sokáč o svojom odvolaní z funkcie konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o. v čase, keď podpisoval 2. návrh na zmenu žalobkyne naozaj nevedel (podľa dôkazov, ktoré odvolaciemu súdu doručila žalobkyňa v prílohe podania na č. l. spisu 419 a nasl. si ňou doručované zásielky neprevzal v odbernej lehote), avšak jeho subjektívna nevedomosť o odvolaní z funkcie konateľa nemá za následok to, že jeho oprávnenie konať za spoločnosť sa skončilo až dňa 4. novembra 2020, kedy bol zverejnený príslušný zápis v obchodnom registri. Zápis zmeny člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti má len deklaratórny účinok, čo znamená, že účinok danej právnej skutočnosti (odvolanie z funkcie konateľa) nastal ešte pred jej zápisom do obchodného registra (k uvedenej problematike viď aj judikát Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/2363/2010 z 21. decembra 2010). Otázka, či odvolaného konateľa obchodnej spoločnosti možno považovať za „tretiu osobu“ v zmysle prvej vety § 27 ods. 3 Obch. zák. nepredstavuje právnu otázku, na ktorej riešení odvolací súd založil dovolaním napadnutý rozsudok, a ktorá by tak mohla, resp. mala byť predmetom tohto dovolacieho prieskumu.

60. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je založený ani na riešení druhej dovolateľkou sformulovanej právnej otázky, či navrhnúť zmenu žalobkyne v súdnom konaní môže aj postupník ako hmotnoprávny veriteľ pohľadávok, o ktorých sa koná, za predpokladu, že súčasná žalobkyňa tak z nejakého dôvodu nechce urobiť. Táto otázka bola riešená v uznesení odvolacieho súdu z 24. októbra 2022 (č. l. spisu 377), ktoré terajšia dovolateľka napadla ústavnou sťažnosťou. Ústavný súd SR vo svojom uznesení č. k. I. ÚS 705/2022-20 z 21. decembra 2022 jednoznačne konštatoval, že výlučne žalobca ako dominus litis má oprávnenie disponovať predmetom konania a určovať okruh účastníkov konania, pričom právny poriadok osobe, na ktorú zo žalobcu prešli hmotné práva, ktoré sú predmetom súdneho konania, nepriznáva žiadne procesné práva, ktoré by jej umožňovali domáhať sa pripustenia vstupu do prebiehajúceho súdneho konania. Dovolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, že riešenie uvedenej právnej otázky je obsiahnuté priamo v hypotéze právnej normy (§ 80 ods. 1 CSP), podľa ktorej (len) žalobca môže navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho prešli alebo boli prevedené práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná. Nejde teda o právnu otázku, ktorá by v rozhodovacej praxi súdov, vrátane dovolacieho súdu, mohla spôsobovať výkladové problémy.

61. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je založené na riešení dovolateľkou označených právnych otázok, tieto otázky nemôžu byť ani predmetom vecného prieskumu zo strany dovolacieho súdu.

62. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade nie je daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a ani podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolací súd preto rozhodol tak, že dovolanie intervenientky podľa § 447 písm. c) a písm. f) CSP odmietol.

63. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti intervenientke na strane žalobkyne, ktorá úspešná nebola (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

64. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.